
KOMMUNERS ANSVAR FOR LANGSOMMELIG SAGSBEHANDLING

– Vestre Landsrets dom af 14. marts 2022

På baggrund af to Østre Landsrets domme fra foråret 2021 publicerede Danske Risikorådgivere sidste år en artikel udarbejdet af advokat Aleksander Lind, Poul Schmith, omkring kommuners ansvar for langsommelig sagsbehandling.

I kølvandet på de to domme har Vestre Landsret netop afsagt en dom om samme spørgsmål. I forhold til landsretsdommene fra sidste år indeholder Vestre Landsrets dom særligt to nedslagspunkter i forhold til ansvarsvurderingen, som kan være udslagsgivende for vurderingen af, om en kommune har handlet ansvarspådragende eller ej. Dommens præmisser er således værd at holde sig for øje for kommunerne i forbindelse med behandlingen af de længerevarende og komplekse sager.

Det fremgår af § 3, stk. 1, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, at kommunalbestyrelsen skal behandle spørgsmål om hjælp så hurtigt som muligt med henblik på at afgøre, om der er ret til hjælp og i så fald hvilken.

Af bemærkningerne til § 3, stk. 1, fremgår bl.a., at en kommune skal søge at behandle alle spørgsmål om hjælp så hurtigt som muligt. Endvidere fremgår det, at hurtig behandling på den ene side skal imødekomme borgerens rimelige ønsker om at få svar hurtigt og på den anden side ses i sammenhæng med lokale prioriteringer af, hvordan de samlede ressourcer bedst anvendes.

I den konkrete sag var det gjort gældende, at kommunen ikke havde behandlet sagen med den fornødne hurtighed over en samlet periode fra sommeren 2010, hvor borgeren overgik fra sygedagpenge til at modtage kontanthjælp, til oktober 2016, hvor kommunen tilkendte førtidspension. Efter en samlet vurdering af sagsforløbet fandt landsretten i overensstemmelse med byrettens begrundelse og resultat ikke, at borgeren havde bevist, at kommunen havde handlet ansvarspådragende i forbindelse med behandlingen af sagen.

I perioden gennemgik borgeren alene tre arbejdsprøvninger af 3-5 måneders varighed. Der var således længerevarende perioder, herunder perioden november 2013 til september 2015, hvor borgeren ikke gennemførte egentlige arbejdsprøvninger. Længerevarende perioder uden igangsættelse af egentlige arbejdsprøvninger kan efter retspraksis medføre erstatningsansvar for kommunen.

I den forbindelse er det interessant, at landsretten i sin begrundelse for, hvorfor kommunen ikke havde handlet ansvarspådragende, eksplicit fremhæver, at kommunen i perioder, herunder i perioden fra november 2013 til september 2015, knyttede en erhvervspsykolog og en mentorordning til borgeren. I perioderne med erhvervspsykolog og mentorordning gennemførte borgeren i øvrigt ikke nogen arbejdsprøvninger.

Konsulentordninger og mentorordninger er som bekendt erhvervsfremmende tiltag, hvorfor der kan argumenteres for, at landsrettens præmisser ikke er videre interessante. Omvendt er det, så vidt det vides, første gang, at en landsret implicit ligestiller konsulentordninger og mentorordninger med egentlige arbejdsprøvninger.

Med afsæt i Vestre Landsrets dom er det således usandsynligt, at en domstol vil finde, at en kommune ikke i fornødent omfang har søgt en borgers arbejdsevne afklaret og dermed handlet ansvarspådragende, såfremt kommunen i den omtvistede periode har iværksat konsulentordninger eller mentorordninger.

Det følger allerede af fast retspraksis på området, at en borgers manglende ønsker med hensyn til fremtidig beskæftigelse og uddannelse og manglende indsats og motivation i relation til relevante arbejdsprøvnings taler til støtte for, at kommunen ikke kan anses for at have handlet ansvarspådragende eller udvist ansvarspådragende passivitet.

Som et supplement hertil følger det af Vestre Landsrets dom, at landsretten i relation til ansvarsvurderingen lagde vægt på, at borgeren havde søgt om førtidspension på det foreliggende grundlag, og at borgeren gentagne gange under forløbet havde klaget over kommunens sagsbehandling. I sin begrundelse tiltrådte landsretten således byrettens præmisser om, at det ikke kunne afvises, at borgerens ansøgning om førtidspension og mange løbende klager "kan have haft betydning for sagsbehandlingstiden".

Præmisserne må således være udtryk for en general betragtning om, at ressourcer brugt på at besvare klager og henvendelser fra borgeren vil påvirke kommunens rådighed af ressourcer til brug for øvrig sagsbehandling, herunder eksempelvis kommunens arbejde med tilrettelæggelse af afklaringsforløb mv.

Ligesom Østre Landsrets domme fra sidste år understreger Vestre Landsrets dom således, at bedømmelsen af ansvarsstandarder er lempelig henset til den flerhed af interesser og retningslinjer, som kommuner skal tilgodese og iagttage under deres sagsbehandling.

Sagen blev for kommunen ført af advokat Aleksander Lind, Poul Schmith.

VORES TEAM BESTÅR AF:

PAW FRUERLUND
PARTNER, ADVOKAT (H)
+ 45 50 77 84 08
PFJ@KAMMERADVOKATEN.DK

INGE HOUE
PARTNER, ADVOKAT (H)
+ 45 25 10 05 04
IHO@KAMMERADVOKATEN.DK

SANNE H. CHRISTENSEN
PARTNER, ADVOKAT (H)
+ 45 25 10 05 18
SAC@KAMMERADVOKATEN.DK

ALEKSANDER LIND,
ADVOKAT (L), DIRECTOR
+ 45 61 24 51 19
ALLI@KAMMERADVOKATEN.DK

ELISABETH ANDERSEN-MØLLER TUXEN
ADVOKAT (L), SENIOR MANAGER
+ 45 24 23 54 66
ELAN@KAMMERADVOKATEN.DK

JAKOB BØCHER MÜLLER
ADVOKATFULDMÆGTIG
+ 45 29 45 50 17
JABM@KAMMERADVOKATEN.DK

Uddannelse: Retssagsførelse i praksis – bliv klædt på fra A-Z til at gå i retten

På uddannelsen får du en praktisk relevant indføring i retssagsbehandling ved domstolene, og du bliver undervist af engagerede og erfarne procedører med møderet for enten landsret eller Højesteret. Uddannelsen afholdes over tre dage i juni.

Læs mere om uddannelsen her: <https://poulschmith.dk/events-netvaerk-uddannelse/uddannelser/retssagsfoerelse-i-praksis>